

MAREC, APRÍL, MÁJ, JÚN/ 2020

MRAVENISKO

CORONA EDITION

číslo 7,8,9,10 ▪ ročník 10.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbajkalska.sk

V TOMTO ČÍSLE:

ŽIVOT V IZOLÁCII

ONLINE VYUČOVANIE V NAŠEJ ŠKOLE

NOVÍ PRISPIEVATELIA – NAŠI PRVÁCI

VARÍME A PEČIEME DOBROTÝ

*Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka finančnej zbierke rodičov detí
1. stupňa našej SZŠ. ĎAKUJEME!*

SLOVO NA ÚVOD

Milí čitatelia,

už tretí mesiac žijeme v mimoriadnom, zvláštnom čase, skrývame sa za rúškami, lebo nás ohrozuje infekčné ochorenie COVID-19, vyvolané koronavírusom SARS-CoV-2. Votrel sa nám do života nečakane, nahnal strach, našiel si obeť, zasiahol celý svet. Šokoval všetkých, bolo treba urýchlene za pochodu robiť opatrenia. Z povinnej izolácie v našich domovoch teraz už častejšie vychádzame von a život, zdá sa, sa chce pomalým tempom vrátiť do normálnych koľají. Rozhodujú za nás odborníci a vláda, takže sa všetci tešíme na postupné uvoľňovanie prísnych opatrení, no nikto netuší, čo bude ďalej. Príde druhá vlna koronavírusu, zmizne tak znenazdania ako sa zjavil, zostane tu už navždy a z času na čas vycerí na nás zuby? Či už bude tak, či onak, život ide ďalej. Dospelí majú hlavu v smútku a deti to vidia zo svojho šťastnejšieho pohľadu. Čítajúc ich príspevky, povedala by som pragmatickejšieho a bez zaťaženia, lebo je o ne postarané. Navyiac, v tejto situácii získali aj akýsi bonus – sú stále so svojou rodinou a mnohé si to ozaj užívajú, majú čas na aktivity, ktoré sú počas bežného školského roka pre ne vzácnosťou. Dokonca, ako každý z nás, sa v tejto situácii naučili niečo nové, získali nové skúsenosti. Možno sa im dokonca takto nenápadne vžije pocit zodpovednosti a aj to, čo si ešte plne neuvedomujú, ale cítia, že v takomto čase sú dôležitejšie ako inokedy vzájomná pomoc, spolupatričnosť, trpezlivosť, pochopenie a láska. A tiež určité obmedzenia, nemusia byť na škodu ich vývinu. V náročných situáciách môžu získať to prepotrebné, čo mnohým ľuďom chýba – vedieť byť sám so sebou, čo dodáva v dospelosti neskutočnú dávku energie a vnútornej sily. Chceme sa s vami podeliť aj o radosť, pretože sa naozaj úprimne tešíme z toho, že tento školský rok naše Mravenisko oslavuje desiate výročie svojej existencie. Mimoriadne voľno spôsobilo, že sme nevydali tri tohtoročné čísla. Týmto obsažnejším číslom chceme nielen zmapovať súčasnú situáciu, ale najmä sprostredkovať vám, ako na diaľku učíme a robíme rôzne aktivity.

Viera Dršková

MAREC, APRÍL, MÁJ, JÚN – CORONA EDITION

Slobodná domáca tvorba na nasledovné témy:

- Ako žijeme počas mimoriadneho voľna
- Online vyučovanie
- Napísali nám rodičia
- Oslavujeme 10. výročie

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Lucia Bašista Orišková, Liliana Matiašková, Barbora Bieliková, Magdaléna Lederleitnerová, Anna Maňáková a Kristína Kačaljaková.

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – prváci

Veľmi ma bavili poobedné aktivity. Rada som sa aspoň cez elektronické zariadenia stretla s kamarátmi a kamarátkami. Som veľmi rada, že sa učíme a pri tom aj vyrábame zaujímavé veci. Napríklad učili sme sa o ropnej škvvrne, aké je to nebezpečné. Alebo sme piekli s Luckou banánový chlebík, ktorý sa nám vydaril veľmi dobre. Naučila som sa veľa vecí a dokonca ma to veľmi bavilo. Keď som počula o prvých prípadoch choroby, veľmi som sa bála. Ešte by som chcela povedať, nie len k týmto veciam, ale aj k normálnemu vyučovaniu, že ma tiež veľmi bavilo a dúfam, že ma bude baviť aj naďalej.

Elia Salnerová, 1. E

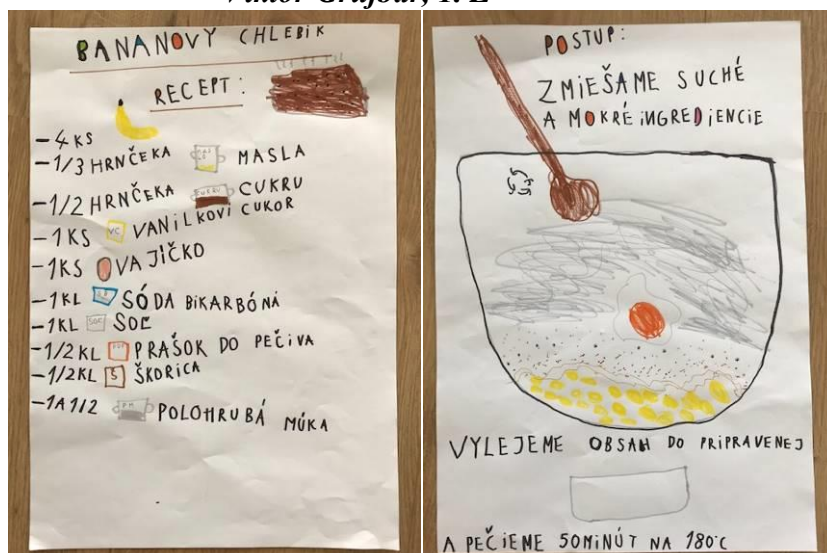
Na poobedňajších aktivitách sme s Luckou robili: projekt vesmír, potom pečenie banánového chlebíka, pečenie mafinov, vyrábanie slaného cesta, pohľadnicu pre maminku. A okrem toho sme si často čítali knižku. Mňa však najviac bavilo to, ako sme zachraňovali ryby z ropnej škvvrny. Ja som konkrétne zachraňoval modrú veľrybu a kosatku. S pipetkou som vysával olej. A keď nemáme poobede aktivity, tak sa hrám alebo pozerám youtube.

Sebastian Manuel Jovankovič, 1. E

V škole sme preberali vesmír. Mali sme urobiť niečo z vesmíru. Vybral som si slnečnú sústavu. Použil som polystyrénové gule, temperové farby, špajdle, papier. Najťažšie bolo Slnko a Saturn, ale podarilo sa!

Viktor Grujbár, 1. E

Veľmi sa mi páči vyučovanie cez počítač. Minule sme si ukazovali s Luckou zvieratá. Všetky sa mi páčili. Mám veľmi rada zvieratá. Milujem moju korytnačku Ňuňu. Deti mali iné zvieratá ako ja, napríklad psa alebo mačku alebo hada. Felix mal úplne nového škrečka. Veľa sme sa naučili o zvieratách. Lucka vymýšľa dobré veci a všetkých to baví. Niekedy počúva aj môj brat.

Alexandra Javorková, 1. E

Veľmi sa mi páči online družina. Hlavne tá, keď sme ukázali a rozprávali o našich domácich miláčikoch. Ja mám mačičku Ťapku a šteniatko Rafika. Veľmi sa už teším do školy.

Michaela Kabátová, 1. E

Šimon Višňovský, 1. E

INFORMATIKA – práce prvákov z Elfs

Informatika je dôležitá preto aby sme vedeli písať na počítači. Môžem na počítači písať, posielat' e-mailly a kresliť. Páči sa mi hrať obesenca. Môžem si gúgliť lol videá. Moja babka si gúgli počasie. A moja mama kreslí nábytok a domy. Páči sa mi Zebran a Tux Paint.

Amália Neved'alová

Informatika je dôležitá pretože sa naučis písať na počítači. A pretože budeš vedieť čo všetko je tam uložené. A ešte uvidíš aké je to zábavné si kresliť na tux pejnťe. Naučis sa ako sa dostať tam kde najdeš zaujímavé informácie a dozvieš sa nové veci. Uvidíš že je to zábavné mať svoj vlastný počítač.

Boris Fischer

Vďaka informatike sa naučím kresliť a písať na počítači aj na ajpede. Z Mírom robíme veľa vecí. Baví ma ako robíme z včielkami. Už viem písať 10 prstami.

Daniela Ontková

Informatika je veľmi zábavná. Pretože je povinné chodiť do školy. Učím sa na nej pracovať na počítač. Pracovať sa učím čo ma veľmi baví.

Daša Titěrová

Informatika je dôležitá lebo sa tam učíme písať na počítači. Bavíme keď sa hráme s fčielkami. Ešte keď niečo robíme na tuxpejťe. Bavíme keď robíme na zebrane. Páči sa mi na informatike že keď budem veľký tak sa mi bude ľahšie pracovať na počítači. Bavíme keď si ukážeme naše vitvori.

Felix Evanson

Informatiku mám rád. Baví ma programovať fčeli. Doma počas korony kreslím v tuxspente. Rýchle písanie je super. Bavíme hry v sebrane, napríklad obesenec.

Ivo Habánik

Naučili sme sa na informatike napríklad maľovať na počítači. Alebo sme sa naučili ovládať robotické včielky. A informatika ma veľmi baví. Mám rada keď používame fantáziu. Informatika je veľmi dôležitá pre to že keď budeme veľkí a budeme pracovať na počítači bude to potrebné vedieť.

Elia Salner

Informatika je dobrá naučil som sa celkom rýchlo písať a Míro nás naučil aj robiť zo fčielkami. Aj nás naučil všetky veci ktoré bi zme mali vedieť. Informatika je aj dobrá aj preto lebo sa tam môžeme naučiť aj dobre kresliť na počítači. Na informatike sa mi najviac páči to ako kreslíme na počítači. Aj sa mi páčilo ako sme pečiatkovali.

Sebastian Manuel Jovankovič

Informatika je dôležitá. Pretože sa tam učíme robiť z počítačmi. Učíme sa písať na programoch. **Napríklad tux paint.** Hrozne ma baví. Urobíme každý deň kopec práce. Za celý deň sa na informatike zabávame.

Lara Kršková

Na čo je dobrá informatika? Keď si sa stratil v lese, môžeš niekomu napísať alebo zavolať. Keď nevieš nájsť potrebi na kreslenie, môžeš ísť kresliť na počítač.

Viktória Machová

Ja mám rád informatiku. Veľmi sa mi páči. Informatika je dôležitá na vedomosti do zamestnania. Táto hodina je veľmi dôležitá. Táto hodina je veľmi dôležitá preto že keď budeš chodiť do práce no tak ti to veľmi pomôže. A ešte na hodinu sa mi veľmi páči keď robíme v sebrane. A tuxpaint je tiež dobrá hra. Dakujem za učenie Míro.

Oliver Marčok

INFORMATIKA – práce prvákov z Elfs

Moj tato hovorí ze informatika a praca s pocitacom je oknom do sveta. Informatika ma bavi preto lebo sa tam ucime pracovat so zabavnymi programami a pisat kratke teksti. Vďaka informatike mozem v tichto nelahkich casoch ked je cela planeta postihnutá koronavirusom komunikovat so starimi rodicmi. **Informatika je dolezita pre nase buduće povolanie.** Informatiku milujem!

Šimon Višňovský

Informatika je dulezita abi sme rozvijali naše schopnosti na počítači. **A naučili rôzne vychytavky.** **A najvjac ho používam na online hodini.** **A rad ho viuzivam na hry.** **A na hodine informatiki používame napríklad aplikaciju xebran.** **A mame simpatickeho učiteľa informatiki Mira.**

Šimon Smetana

Informatika je môj druhý naj obľúbenejší predmet. Učíme sa rýchlo písať na klávesnici. Je to dôležité lebo ako dospelí to budeme musieť vedieť. Učíme sa s programmi Tuxpejnt, Vort a Sebran. Je to zábava!!!

Viliam Lišiak

Na informatike som sa naučila programovať včely, kresliť na tux pajnt , písať na rapid typing, a hrali sme na sebrane. V sebrane ma najviac bavila hra obesenec. V tux pajnt sme kreslili vianočné pohľadnice, labirint, robotov, aj ďalšie. V rapid typing sme sa učili rýchlo písať, a veľmi ma to baví. Najviac sa mi páčilo programovanie včiel, lebo nám Miro nakreslil cestičky po ktorých včielky chodili. **Ale mali sme aj matiku logiku, a v nej sami najviac páčili hádanky pani kozi.** Informatika sa mi veľmi páči. A som veľmi rada že ju máme.

Michaela Kabátová

Informatika je dôležitá dnes. Počas Covid 19, vďaka počítačom vieme komunikovať, aj keď niezme pri sebe. **Počítač slúži ako rozum, lebo**

sá dá vňom vihladávať veľa informácií. **Páči sa mi že robíme na počítači.** **A mám stoho radosť.** **A tuxpejd je najlepší, najračeť robím bludiská.** **Mám rád celí počítač, aj tablet.** Lebo mám tam veľa hier.

Viktor Grujbár

Informatoka je dobrí predmet. **Naučíme sa tam všetko potrebné.** **Vždy sa na ňu tešíme.** **Na informatike píšeme a robíme tuxpaint a všetkých to baví.** **Miro mi dal za úlohu namaľovať neho a mislím že sa mi to podarilo.** **Rada píšem na počítači a minule som spravila projekt o korytnačke.** **Informatoka je tretí najlepší predmet.** **Je to zábava.**

Alexandra Javorková

Informatika je moja najobľubenejšia hodina. Som rád že som sa na nej naučil písať a kresliť. Na tux painte sme robili veľa zabavných vecí. Kreslili sme geometrické tvary, bludisko. A písali sme super texty. **Keby informatika bola kazdy den bol by som rad.** **Je potrebna pre vsetki deti aby sa naucili pouzivat pocitac a boli uspesne.**

Maxim Zahorán

Informatika patrí medzi moje obľúbené predmety v škole. **Teším sa na nové veci čo sa tam budeme učiť.** **Miro je dobrý učiteľ.** **To čo sa na informatike učíme, sa mi zídne keď budem dospelá.** **Naučila som sa písať, pracovať s textom, pracovať s tux paintom , rapit taipingom, a sebranom.** **Veľmi sa mi páčilo keď sme robili s včielkovými robotíkmi.**

Daniela Kainová

Informatika je dôležitá. Lebo keď budeme starší budeme plniť papiere. **Podľa mňa plniť papiere znamená napísať niečo na počítači a prepošleme tam kam máme.** **Tento text som napísala lebo keď budem staršia chcem robiť fakturi ako moja mamička.** **Chcem poďakovať aj učiteľovi vládovi lebo ma naučil písať a čítať.**

Adela Medová

VEĽKÁ NOC – veľkonočné práce prvákov z Elfs

Šimon V.

Daša T.

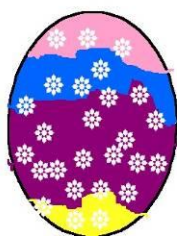
Daniela O.

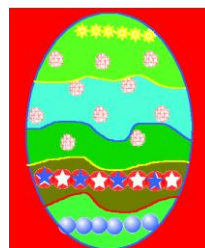
Adela M.

Viktória M.

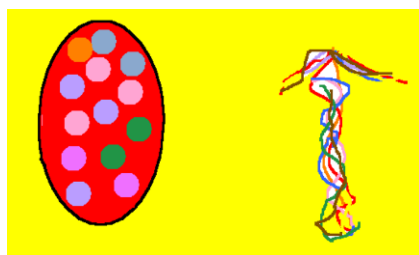
Viktor G.

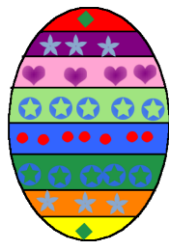
Maxim Z.

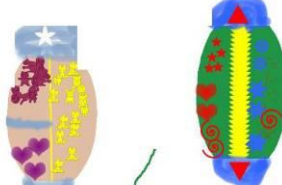
Ivo H.

Lara K.

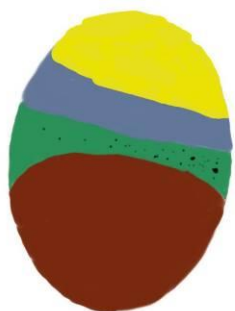
Šimon S.

Viliam L.

Amália N.

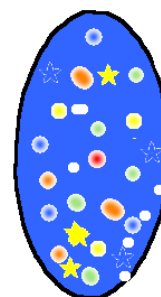
Oliver M.

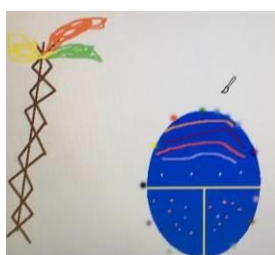
Boris F.

Alexandra J.

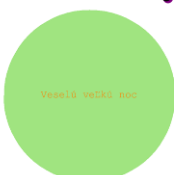
Felix E.

Sebastian M. J.

Daniela K.

Michaela K.

Elia S.

NAŠI UČITELIA – výtvarné práce prvákov z Elfs

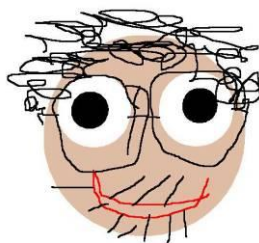
VLADO ZÁŠKVARA

Šimon V.

Adela M.

Viliam L.

Felix E.

Michaela K.

LUCIA BAŠISTA ORIEŠKOVÁ

Ivo H.

Elia S.

Oliver M.

Manuel J.

Daniela K.

SILVIA ŠTĚPÁNKOVÁ

Daša T.

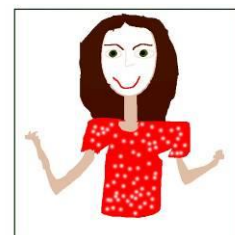
Daniela O.

Maxim Z.

Lara K.

Viktor G.

MIRO RAPANT

Amália N.

Viktória M.

Šimon S.

Boris F.

Alexandra J.

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – prváci

NAŠE AKTIVITY

V družine sme s Luckou piekli banánový chlebík. Pripravila som si všetky suroviny. Zmiešala som ich. Hotové cesto sa pieklo v rúre. Chlebík bol výborný a voňavý.

Daniela Kainová, 1. E

Volám sa Lara. Mám až 12 zvierat – zajace, korytnačky, rybičky. Mám aj veľhada kráľovského. Volá sa Elza. Papá myši a potkany. Moc rada sa neumýva. Je hladká a studená. Rada sa ovíja okolo našich rúk. Maminu hryzla. Je zvedavá keď ju fotíme, natáčame.

Lara Kršková, 1. E

NAPÍSAĽI NÁM RODIČIA

So školou v čase *korony* som maximálne spokojná. Online hodín je tak akurát, zostáva dosť času na voľno a zábavu, rovnako domáce úlohy nezaťažujú, iba udržujú dieťa v kondícii. Učitelia deti motivujú a povzbudzujú, učivo stíhame a zvládame. Veľmi oceňujem online školský klub so zaujímavými a kreatívnymi aktivitami. Zapája sa dokonca aj náš škôlkar.

Veronika Machová, mama Viki, 1. E

ELFs sú SUPER skupina

Mám ja jedno veľké pranie, nech sa spustí cestovanie.
Vidím to ja celkom presne, aj keď cena letov klesne,
v holograme budem lietať, plávať v mori, voňať kvet.
Všetko bude digitálne, ale aj tak spoznám svet.

Ale áno, kamaráti, chcem sa stretnúť tiež aj s Vami.
Až sa všetko známe vráti, budeme čas tráviť hrami.
Keď Vás vidím na „onlajne“, chcem sa s Vami opäť hrať.
Dokonca sa chcem aj učiť, nové veci spoznávať.

Chýba mi už veľmi škola, učitelia, družina.
**KORONA je síce smola, no my sme
SUPER SKUPINA !!!**

Námet a obrazový podklad,
spracovaný na ON-LINE družine s Luciou :
Šimon Smetana, 1. Elfs
zveršovala mamina 😊

ŽIVOT V IZOLÁCII – prváci

NAPÍSALI NÁM RODIČIA

Šimonko bol začiatkom februára chorý. Mal zápal pľúc. Keď sme boli na pohotovosti, všimli sme si, že niekoľkí ľudia a aj lekárka majú na tvári rúško. Už sme o **korone** niečo počuli, ale bolo to také vzdialené. Zo zápalu pľúc môjho syna som bola vystrašená, z korony menej a len tak pre prípad, som manžela poslala do lekárne po rúška. Kúpil dve balenia. Uškrnula som sa, že čo s toľkými rúškami budeme robiť. To bolo začiatkom februára. Ubehol mesiac, syn vyzdravel a začiatkom marca sa všetko zmenilo. Zo dňa na deň. Všetko. Home office, online štúdium, starí rodičia za hranicami, kamaráti iba na telefóne, či na obrazovke monitoru..... Pre nás **dospelákov**, veľká zmena a obrovská neistota. Na to, čo sa teraz deje, deti už asi nezabudnú, ale v nich zanechá úplne inú stopu ako v nás, rodičoch. Možno si aj viac začnú vážiť školu, spoločné stretnutia, behanie po školskom dvore, štebotanie cez prestávky a aj prácu učiteľov.

A tak, aj keď v nás neistota pretrváva, v deťoch je ničím neokresaná nádej, aj keď o nej ešte možno nevedia. Behom pár dní sa adaptovali na online hodiny. Keď som syna videla, ako sa teší, že uvidí spolužiakov a svojich učiteľov na monitore, dojalo ma to. A predovšetkým naši **Elfáci** majú neveriteľné šťastie. Vladko, Lucka a Silvia, s ktorými sa naše deti stretávajú pred monitormi aj Miro, ktorý deťom zadáva kreatívne úlohy na PC, vtiahli deti do jednej veľkej online hry. Nielenže naše deti učia, ale aj ich počúvajú, čo ich trápi, ako trávia čas, radia im, podporujú ich, v družine sa rozprávajú, čítajú, pečú, tvoria. Deti sú samostatnejšie, aktívnejšie a zodpovednejšie a ja verím, že z tohto **koronabludiska** vyjdú nakoniec posilnené. Prajem nám všetkým, aby sa už deti a učitelia mohli čo najskôr stretnúť aj osobne, lebo to im najviac chýba. A učiteľom posielam veľké ĎAKUJEM!

výnimočnú úlohu učiteľa a myslím, že dnes už aj tí najväčší školskí frfloši uznávajú, že učiteľ je skratka nenahraditeľný.

Vladko, Silvia aj Lucka sa veľmi snažia a bravúrne zvládajú svoje hodiny, o čom svedčí aj každodenná účasť všetkých žiakov triedy Elfs. Obdivujem ich večne dobrú náladu a ochotu načúvať nekonečnému štebotu prváčikov, pre ktorých ani online priestor neubral nič z predstáv, že učiteľ je najlepší, najmúdrejší a všetko vie 😊 Lucka navyše vymýšľa veľmi zaujímavé a netradičné aktivity, ktoré bavia nielen prvákov, ale aj ich súrodencov a rodičov. Online vyučovanie v prvej triede je dobre rozplánované. Tak akurát na udržanie pozornosti. Úloha je len pár, no zmenil sa postoj k nim. Paradoxne pred pandemiou bola domáca úloha povinná, ale zábavkou na precvičenie či zopakovanie, momentálne sa na povinnosti netrvá, no úloha sa u nás stala nutným zlom, vypracovávaná s nechotou, bez záujmu. Fakt, že doma sa vyučuje, doma je družina, doma sa robia úlohy, vyvoláva v našom prvákovi unavený pocit, že sa „doma stále učí“. Ešte evidentnejšia niekedy v nervóznom, niekedy v apatickom správaní je strata sociálnych kontaktov. Chýbajú živí spolužiaci a kamaráti, naháňačka s nimi, hry, vtipkovanie, byť bok po boku v laviciach či na školskom dvore. Trieda je živý organizmus, sú to zážitky a spomienky, stále sa tam niečo deje. A to neodsupluje ani počítač, ani rodič, ani učiteľ na kamere.

Kamila Smetanová, mama Šimona, 1. E

Musím sa priznať, že tak, ako online vzdelávanie s otvorenou náručou vítam, fandím mu a považujem ho za najskvelejšieho pomocníka počas výpadku výučby, takmer rovnakou mierou ho odmietam a som proti nemu. Je úžasné, že dokáže plošne pokryť niekoľko generácií detí od škôlkarov až po vysokoškolákov. Klobúk dolu pred všetkými pedagógmi, ktorí sa v priebehu pár hodín museli preorientovať na celkom iné podmienky a svet scvrknutý do **videokonferenčnej** aplikácie. Ani jeden rodič do tej chvíle nedocenil

Pavína Ontková, mama Daniely, 1. E

ŽIVOT V IZOLÁCII – druháci

Keď sme dostali od Barborky úlohu spraviť obal knihy, napadlo mi napísať k nemu aj text. Moja kniha sa volá Stratený v ohni. Adama vtiahne kniha a ocitne sa vo svete ohňov. Chce sa dostať naspäť do sveta ľudí, ale nedarí sa mu to. Musí prekonať veľa prekážok a naučiť sa aj čarovať. Knihu som už aj dopísal, moja sestra Žofka mi robí jazykové úpravy a ilustrácie. Môžete sa na ňu tešiť. Tu je na ukážku úryvok z druhej kapitoly z mojej knihy:

Keď sa Adam spamätal, ocitol sa v posteli z ohňa. Prekvapilo ho, že sa nepopálil. Uvidel starého muža.

Starý muž sa mu prihovoril: „Ahoj, som Hyacint III.“

„Vy ste kráľ?“ spýtal sa Adam.

„Áno, som kráľ Sveta ohňov,“ povedal.

„Ako sa dostanem domov? Viete, vtiahla ma kniha. Prekvapilo ma to...“

„Všetko, čo si povedal, viem, tá kniha je hlavný vstup do ohňového sveta zo sveta ľudí.“

„Ale ako je to možné?“ stále nechápal Adam. „Vieš, si v rozprávke! Tam sa môže stať všetko.“

„Ahá! Ale stále to nechápem. Akože ma kniha vtiahla vo svete ľudí?“

„Myslel som že si to domyslíš. Tú knihu môže vidieť iba ten, kto sa bojí ohňa!“

Hugo Barta, 2. R

Fotografie z karantény v triede RAYS

ŽIVOT V IZOLÁCII – druháci

TAKTO SI ŽIJEME POČAS MIMORIADNEHO VOĽNA

Vo voľnom čase sa hrám so svojou sestrou s plyšákmi a s legom. Robím si domáce úlohy. Čítam knihu *Detektívi v čase*. Doma je to zároveň aj veľká zábava. So sestrou Tamarkou sa hráme na pirátov, naháňačku a na *plyšákolekárky*. Online hodiny sú oveľa horšie, ako keď chodíme normálne do školy.

Karolína Mášiková, 2. R

Ja a moja rodina sme cez koronakrízu na našej chalupe. Máme tu veľkú záhradu, zvieratká – mačky, husi, sliepky, ovečky, ryby, kačky, zajačiky, nášho psíka Freyu, korytnačku Žofiu aj pakobylky. Máme dve ovečky, ktorým zomrela maminka. Teraz sa o ne staráme a dávame im papasť z bábätkovskej fľašky. O naše zvieratká sa starám! Máme sa dobre!

Greta Hana Weissová, 2. R

Hneď ako začala koronakríza som odišiel na chatu, ktorú máme na Kopaniciach. Tam som chodil na cyklotúry a hral som sa s mamou, sestrou a s tatom spoločenské hry. Vybral som si dve najlepšie. *Hogwarts Battle* a *Civilization*. Prvý mesiac som s tatom rozsekával staré vianočné stromčeky a pálili sme ich. Chodievam na lyžiarsku zjazdovku, ktorá sa volá Salamandra. Je pri nej jazero a pumptrack. Do jazera sa chodím veľmi rád kúpať a na pumptrack chodím tiež veľmi rád.

Hugo Barta, 2. R

Na túto zmenu som si nezvykol ľahko. Doma to nie je také ako v škole. Učím sa ovládať počítač. Máme menej vyučovacích hodín. Viac sa hrám *Ticket to ride* a iné hry. Čítam bračkovovi knihu *Dada a Dodo - Dobrodružné Vianoce*. Pomáham mamine. Každú nedeľu píšeme jedálny lístok.

Lukáš Sláviček, 2. R

Cez jarné prázdniny sme boli v Taliansku na lyžovačke (ešte pred Covidom-19). Keď sme sa vrátili, dostala som streptokoka. Keď som vyzdravela a konečne som mala ísť do školy, mali sme prvé prípady Covidu-19, a tak vláda rozhodla, že bude karanténa. Bola som sklamaná, lebo som sa tešila do školy. Väčšinu karantény trávim v prírode a športovaním. Píšem si aj so spolužiakmi, pretože mi veľmi chýbajú a takto sa aspoň môžem s nimi rozprávať. Ale aj doma je zábava a keďže sme traja, tak máme na hry veľa nápadov. :) Ale najradšej (keď je na to voľná chvíľa) si čítam knižky, lebo ma to veľmi baví.

Laura Kiššová, 2. R

ŽIVOT V IZOLÁCII – online vyučovanie

VÝHODY A NEVÝHODY ONLINE VYUČOVANIA PODĽA DRUHÁKOV

Dobré veci na online vyučovaní: Ušetrim čas, lebo nemusím cestovať do školy. Máme kratšie hodiny. Na klavíri máme voľnejšiu hodinu. Nevýhody na online vyučovaní: Veľmi to seká. Futbal ma viac baví na školskom dvore ako cez online vyučovanie. Nemôžeme si vymieňať pokémonov.

Dominik Doubek, 2. R

Výhody: Počas hodiny si môžem schrupnúť. (ha ha ha ha, to bol len vtip :)) Nemusíš ísť z domu a hodina je kratšia. Si u všetkých spolužiakov doma na návšteve naraz. Nevýhody: Preberáme ľahké učivo. S kamošmi som len na Wifi. Chýba mi telesná.

Felix Kačaljak, 2. R

Výhody: Naučím sa lepšie ovládať počítače, telefóny a tablety, môžem sa učiť aj keď nechodím do školy, nemusím skoro vstávať. Nevýhody: Nemôžem sa hrať

s kamarátmi, chýbajú mi niektoré druhy jedál v školskej jedálni, chýba mi moja trieda.

Ester Halászová, 2. R

Výhody online vyučovania: Nemáme toľko hodín ako v škole. Nemusíme tak skoro vstávať do školy. Máme o päť minút dlhšiu prestávku. Nevýhody online vyučovania: Nemôžeme sa cez prestávku hrať. Babsi nám vie vypnúť zvuk. Nemôžem vidieť naživo učiteľov a kamošov. Moju školu mám rád. :)

Richard Vodilka, 2. R

Výhody: Máme len 2 hodiny. Nemusím skoro vstávať. Nemusím nosiť aktovku. Nevýhody: Nestretávam spolužiakov každý deň. Že mama je tiež teraz pani učiteľka. Že nemôžeme ísť na školské ihrisko.

Teo Výboch, 2. R

krásne hračky, s ktorými sa teraz môžeme hrať.

VYRÁBALI SME MARIONETY

Cez online vyučovanie sme mali konečne aj výtvarnú výchovu. Výtvarná je fuška aj v škole, nie to ešte online pri počítači, ale zvládli sme

to. Pomohli nám maminky a ockovia a nás vznikli

OBAL KNIHY

Počas mimoriadneho voľna sme vyrábali aj návrhy obálok kníh, myslíme, že sa nám celkom podarili. Čo poviete?

ŽIVOT V IZOLÁCII – druháci

SVIATOČNÉ LOGÁ PRE INTERNETOVÝ VYHĽADÁVAČ

Na chvíľu sme sa stali aj grafickými návrhármi. Navrhovali sme sviatočné logá pre internetový vyhľadávač.

Bruno Hrehovčík

Júlia Paľová

Oliver Gazárek

Jakub Pati

MAĽOVANIE CEZ ZOOM V SKUPINÁCH

Naša trieda vie pekne kresliť nielen na papier, ale aj cez počítačové aplikácie. Na online hodine sme v skupinách vytvorili tieto obrázky.

ŽIVOT V IZOLÁCII – druháci

NAPÍSAĽI NÁM RODIČIA

Ešte v nedeľu sme boli na Chopku snowboardovať a už večer sme zaspávali s vedomím, že od pondelka máme nečakané prázdniny. Hovorilo sa o týždni, možno dvoch, no dnes sú z toho tri mesiace. Mali sme šťastie v mnohých veciach. Často pracujem z domu, nemusela som nikam chodiť ani nič vysvetľovať. Rovnako priateľ mal viac času, vďaka tomu sme si vedeli podeliť aj nakopené domáce práce či každodenné varenie. Máme doma o jeden počítač navyše, takže Sofi mohla hneď nabehnúť na vyučovanie. A tiež máme šťastie na veľmi šikovné a pozitívne naladené pani učiteľky. Už po týždni sme mali nastavený režim. Po rýchlokurze nových aplikácií sa Sofi a iné deti z jej triedy mohli učiť takmer ako v škole. Sofi zrazu používala rovnaké nástroje na prácu ako ja v korporátnom svete – Teams a Zoom. Minule mi dokonca prišla ukázať nové klávesové skratky. Spočiatku bolo ťažké prijať, že to nie sú bežné prázdniny a že z mamy a Kuba je zrazu aj pani učiteľka a pán učiteľ. Pozitíva, ktoré Sofi videla v dlhom rannom spaní na začiatku, pretromfla túžba opäť vidieť kamarátov. Ako rodičia sme vnímali pozitívne dlhší a kvalitne strávený čas so Sofi. Museli sme si všetci potrénovať tpezlivosť, ale stálo to za to. Okrem toho bol priestor na flautu, klavír či papierové kreácie, ktoré sa v bežnej situácii po večeroch nedali stíhať. Menej pohybu cez týždeň sme kompenzovali túrami a bicyklovaním cez víkendy. Asi sa všetci tešíme, že sa veci pomaly vracajú do normálu, ale určite by sme sa nebránili si takýto režim raz za čas zopakovať.

Martina Tamášová, mama Sofie, 2. R

Vo viacerých krajinách sveta je zvykom každoročne vybrať **Slovo roka**. Ide o slovo (prípadne slovné spojenie), ktoré rezonuje počas daného roka v spoločnosti a najlepšie zachytáva spoločenskú situáciu. Všetko nasvedčuje tomu, že o víťaznom slove roka 2020 je s veľkým prehľadom rozhodnuté už teraz v máji. Koronavírus behom pár týždňov zbúral naše každodenné rutiny a stereotypy. Pred neľahké výzvy postavil nielen nás, v úlohe rodičov, ale aj naše deti a učiteľov. Z môjho pohľadu naša škola zareagovala na novú situáciu veľmi rýchlo a rovnako dobre. Pri obmedzeniach, ktoré boli nevyhnutné, nebolo inej cesty ako presunúť vyučovanie do online sveta. Myslím, že už po prvých pár hodinách nabralo vyučovanie správny rytmus. Dve vyučovacie hodiny sú akurát a okrem klasických hodín všetkým dobre padli aj hodiny komunity, kde sa podelili o svoje aktuálne zážitky a pocity.

A na zaujímavé tvorivé dielničky sa tešil nielen náš syn, ale aj jeho sestrička v predškolskom veku (čo zase uľahčilo situáciu nám, aspoň na hodinku. ☺) Nechceme, aby deti trávili priveľa času pred obrazovkami počítačov a tabletov. Teraz sú denne pri obrazovke ešte ďalšie hodiny navyše, ale tým sa u mňa výpočet negatív končí. Je jasné, že najlepšia by bola priama interakcia, keby deti sedeli v triede. Vidím však aj veľa dobrého. Predovšetkým deti (aj pani učiteľky) rýchlo zvládli prácu s novými technológiami a naučili sa spolupracovať, aj keď sú od seba vzdialení kilometre. Keď som videl, ako osemročný chlapec sami cez **videohovor** pripravujú školský projekt, padla mi sánka a úprimne som sa tešil. Toto sú predsa zručnosti, ktoré budú potrebovať aj v **dospeláckom** pracovnom svete o desať, pätnásť rokov. Nuž a v neposlednom rade sa deti naučili aj iné dôležité veci. Prišli na to, akí sú kamaráti a spolužiaci v ich živote dôležití, ako im teraz chýbajú. A že škola je veľmi fajn, že sa už tešia, keď budú opäť vo svojej triede :-).

Rastislav Laurinc, ocko Tomáša, 2. R

ŽIVOT V IZOLÁCII – druháci

NAPÍSALI NÁM RODIČIA

Život počas mimoriadneho voľna bol pre nás výzvou aj skúškou zároveň. Výzvou preto, ako sa čo najrýchlejšie zmeniť na učiteľa, psychológa a manažéra domácich a pracovných povinností. A skúškou trpezlivosti – nás rodičov našej dcéry. Začiatky boli ťažké a neobišli sa bez slz a neustáleho namietania. Vo chvíli, keď som si vypočula vetu: „Mami, ja by som radšej chcela ísť do školy,“ nevedela som, či sa mám tešiť z toho, akú fantastickú školu máme alebo či mám plakať nad tým, že som ako učiteľka zlyhala. ☺ Toľkokrát nami vyslovené „toto nie sú prázdniny“ nadobudlo svoju vážnosť až po tom, čo sa do denného režimu dostali pravidelné online hodiny. Pri porovnávaní úrovne online výučby detí z iných základných škôl sme mali chuť našim pani učiteľkám poslať obrovskú kyticu kvetov s veľkým „Ďakujem“. Deti nielenže mali denne aspoň nejaké povinnosti, ale zároveň zostali spolu v sociálnom kontakte. A to bolo v období, ktoré sa nieslo v duchu hesla „Zostaň doma“ veľmi dôležité. Nehovoriac o tom, že my rodičia sme mali každý deň aspoň dve hodiny čas na svoje povinnosti. Po pár týždňoch sme už boli v celkom slušne zabehnutom stereotypy o 9:00 sme čakali na sms-ku od pani učiteľky s informáciou o úlohách, ktoré sme sa do začiatku vyučovania snažili spracovať. Po čase sa nám dokonca podarilo poobede venovať aj úlohám navyše – čítaniu alebo aspoň vypočítať zopár príkladov z matematiky. Prínosom boli aj poobedňajšie hodiny výtvarnej výchovy – tieto výtvary budú mať určite na policičke svoje čestné miesto ako spomienka na toto obdobie. V konečnom dôsledku sme v ňom našli aj mnohé pozitíva – boli sme viac spolu, zopakovali sme si druhácke učivo a popracovali sme na nedostatkoch.

Andrea Cvejkušová, mama Miriam, 2. R

Učiteľka sa pýta:

- Kto z vás mi povie,
na čo nám slúži drevo?
- Jožko sa hlási:
- Vyrábajú sa z neho stromy!

Príde zo školy syn a vraví:

- Ocko, ocko! Som múdrejší ako pani učiteľka!
- A to je ako možné?
- Lebo sa nás pýtala, či nevieme koľko je 2-krát 3...

Učiteľka sa pýta žiaka:

- Koľko rokov má dnes človek, ktorý sa narodil v roku 1967?
- Muž či žena?

Príde Petrik zo školy a vraví mamičke:

- Mami, dnes som sa jediný z celej triedy prihlásil!
- No to je pekné... a na čo sa pani učiteľka pýtala?
- Že kto rozbil okno na chodbe.

ŽIVOT V IZOLÁCII – tretiaci

AKO ŽIJÚ DOMA POČAS MIMORIADNEHO VOĽNA TRETIACI

Počas mimoriadneho voľna, ktoré má na svedomí koronavírus, sa väčšinou hrám s legom alebo z knižiek obkresľujem drevené lode. Keď ma to omrzí, pozorujem cez ďalekohľad záhradu. Nakoniec sa oblečiem, vyjdem na záhradu a robím pokusy. Napríklad raz som ukradol larvu z mraveniska a pozoroval som, čo je vo vnútri. Ale úplne najčastejšie chodím s tatom (tak volám tatina) a mamou na lúku alebo do lesa. Na lúke je to super. Z dier v zemi vyliezajú cvrčky, na malých kopčekoch sa pohybujú hádam tisíce mravcov, na stebľá trávy vyliezajú lesklé hovnívály a vonia tam pokosená tráva. Okrem futbalu, ktorý hrám s tatom, mám na lúke aj iné zábavky – napríklad chytanie lúčnych koníkov alebo hľadanie jahôd. V lese zas hľadám jedlé plody. Ale najradšej v lese praším prašivky – to sú nejedlé huby. Som rád, že nechodím do školy, lebo toto všetko by som nikdy nestihol. Jediné čo mi chýba, sú krúžky a kamaráti. A to nielen zo školy, ale aj zo Stupavy a Lozorna.

Jakub Šamko, 3. W

Neviem, ako ostatným spolužiakom, ale mne sa učenie z domu celkom páči. Učíme sa cez **Zoom**. Je to program, na ktorý sa vieme všetci napojiť. Je to dobré, lebo sa tam môžeme vidieť a počuť a ak niekto vyrušuje, tak ho môže učiteľka/učiteľ jednoducho vypnúť. Na obrazovku sa dá shearovať učivo, ktoré sa práve preberá. Potom je tu aj druhý program, ktorý sa volá Microsoft Teams. Cez program si väčšinou posielame domáce úlohy, dostávame rozvrh a rôzne správy. V rozvrhu v **Teams** máme aj linky na hodiny, cez ktoré sa prihlasujeme. Vierka nás na vyučovanie rozdelila na tri skupiny. Je to super, lebo pri menšom počte žiakov sa tam všetci vidíme a častejšie sa zapájame do rozhovorov. Pri vyučovaní je pripojená s Vierkou aj naša asistentka Magdalénka, ktorá nám pomáha aj s technickými problémami. Na hodinách sa musíme správať ako v škole, takže nemôžeme piť, jesť, ležať v posteli alebo pobehovať, lebo to nie je slušné. Musíme mať zapnutý zvuk aj kameru, keď sa pracuje. Naučili sme sa pri tom veľa na počítači. Áno, vyučovanie z domu sa mi páči, ale predsa len mi chýbajú učiteľia a spolužiaci.

Matej Medved', 3. W

Život počas koronavírusu má aj nejaké výhody. Nemáme toľko vyučovacích hodín, ako keď sme v škole. A hneď po online hodinách, keď mám hotové aj domáce úlohy, sa môžem ísť hrať s kamarátmi, na korčule alebo na kolobežky. Niekedy mi vadí, že mám otravné rúško lebo si ho musím všade brať a nosiť na ústach aj na nose. Ale musím povedať, že bola zábava ich šiť, hoci to dosť dlho trvalo, lebo nemáme šijací stroj. Ale takýto život má aj nevýhody, že nemôžem chodiť ku starkej, k babke a k dedovi, lebo sa bojím, že ich nakazím. Ale rada si s nimi volám a s babkou sa aj vidíme, lebo si voláme na video cez **FaceTime**. Keďže je koronavírus, obchody sú väčšinou zatvorené a nemám veľa vecí na vyrábanie. Nemôžem ísť do obchodov kúpiť darčeky na oslavu mojej mamine a spolu oslávenkyni psovi Cherry. Ale ja niečo s rodičmi na internete kúpime a donesie nám to kuriér, alebo niečo kreatívne vyrobím. Ale bola by som rada, keby nebol kuriér, ale normálne nakupovanie.

Laura S. Kraner, 3. W

Keď bol začiatok **koronaprázdnin**, tešila som sa, ale teraz mi škola chýba. Ale výhoda je že večer chodím s mojím psom na prechádzky a vo voľnom čase si čítam. Teraz čítam slovenské rozprávky. Je v nej veľa zaujímavých rozprávok. Keď sa mi čítanie zunuje, začnem kresliť. Mám rozrobených niekoľko obrázkov. Vždy mám chuť kresliť niečo iné. Ak už nechcem ani kresliť, začnem vymýšľať ťaháky do školy, aj keď viem, že do školy tak skoro nepôjdeme. Väčšinu času strávim nad úlohami. Veľa času trávim aj cvičením na tanečnú a cvičením na gitaru. Nesťažujem sa. Máme dobré množstvo úloh. Ja mávam pestré dni. Veľa si volám aj s kamarátkami zo školy, aj mimo školy. Zo začiatku sme si na nový režim nevedeli navyknúť. Moja mama väčšinu času pracuje, varí a učí sa so mnou. Môj tatino sa tiež so mnou učí, pracuje a varí. Striedajú sa pri mne. Je dobré, že chodíme do prírody ešte viac, ako pred pandémiou. Radšej by som však chodila do školy, lebo mi chýba socializácia.

Dorota Miklášová, 3. W

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – tretiaci

Na začiatku nás to všetkých prekvapilo. V nedeľu večer nám tatino povedal, že zajtra sa asi nepôjde do školy a keď som sa zobudila o deviatej, bolo mi jasné, že sa stalo niečo neobvyklé. Prvý týždeň sme sa aj s bratom Miškom tešili z neočakávaných prázdnin a len občas robili niečo do školy. Potom sa začalo on line vyučovanie, takže už to neboli úplne prázdniny. Ale tatino a mamina a Miško boli stále pri mne, takže to nebola ani ozajstná škola. Mamina pracovala od prvého dňa korony ako vlastne vždy, z domu. Tatino v prvých dňoch nemal žiadnu prácu, keďže mal ísť na služobnú cestu niekam do Ázie, a to sa zrušilo. Preto sa o nás mohol starať viac a učil sa s nami a dával mi diktáty, ktoré nemám veľmi rada. Teraz sú už veci skoro ako predtým, máme rozvrh, učíme sa cez **Zoom aj Teams** a je to fajn, ale veľmi mi chýbajú moje kamarátky. Chcela som pre ne usporiadať meninovú oslavu, ale to bude musieť počkať. Čas pokročil a teraz sa veľmi teším, že mám opäť tréningy tenisu. Tenisové kurty sú neďaleko školy, takže občas vidím aj našu budovu. Asi teraz úplne prázdnu. Keď sa skončí karanténa, určite sa chcem vrátiť čo najskôr do školy, ale páčilo by sa mi mať jeden-dva dni v týždni aj online vyučovanie, aby som nemusela skoro vstávať.

Júlia Majerčáková, 3. W

Celé Slovensko je v karanténe už vyše dvoch mesiacov. Počas tohto obdobia vstávam približne okolo pol siedmej, keď sa naraňajkujem, idem si robiť niečo do školy. Online hodiny mám najskôr o 9:00 a najneskôr o 12:30. Po online hodinách sa vždy naobedujem a ak si mám ešte niečo robiť do školy, robím si to vonku na terase a som pritom aj na čerstvom vzduchu. Keď si spravím všetko do školy, veci si zanesiem do izby a idem sa von hrať so psom a keď už má aj moja sestra všetko hotové do školy, ideme sa hrať spolu von na dvor. A keď je veľa hodín, ideme dnu, kde sa ešte pohrám so sestrou potom sa navečeriame. Potom sa idem osprchovať večer si všetci spolu pozrieme rodinnú komédiu a potom idem spať o 22:00. Takto trávim čas počas karantény 😊.

Matúš Čierny, 3. W

Ja cez karanténu chodím každý deň von na prechádzku, robím si úlohy a zabávam sa s bratom alebo cez počítač s mojimi kamarátmi. Podľa mňa je karanténa celkom dobrá, lebo sa učíme trochu menej a môžeme viac času tráviť robením iných činností, napr. hrať sa s kamarátmi na počítači alebo ísť von. Ešte sa mi páči, že môžeme si niektoré úlohy robiť hocikedy počas týždňa. Ja mám radšej učenie sa cez počítač, lebo je to také neobvyklé a nové. A tiež, že si pripravím pár vecí a môžem päť minút pred začiatkom hodiny ešte mať voľno a potom sa len rýchlo pripojím. S rodičmi veľa chodievame do **Malých Karpát** napr. na nejaký hrad (Biely hrad, hrad Pajštún, Smolenický zámok). Na obed máme väčšinou mäso s prílohou, napr. ryža, zemiaky a cestoviny.

Gregor Volný, 3. W

Zo začiatku som verila, že koronavírus k nám nepríde. Žiaľ, prišiel. Najprv som mala strach, že ochorím. Táto situácia sa mi vôbec nepáči a myslím, že nie som sama. Veľmi sa chcem stretnúť s kamarátkami, ale zatiaľ sa to nedá. Na nový režim som si už aj zvykla. Výhodou je, že nemusím ráno až tak skoro vstávať. Rodičia chodia striedavo do práce, niekedy pracujú z domu. Niekedy bývam do obeda sama doma, a to ma núti k väčšej samostatnosti a zodpovednosti. Domáce úlohy si snažím urobiť čo najskôr, aby som sa potom mohla venovať záľubám. Keď si urobím úlohy, tak sa hrám alebo idem s rodičmi do lesa. Väčšinou sa hrám s Legom. A niekedy si zavolám s kamarátkami. Chvíľu ma bavilo, že sa učíme iba z domu, ale teraz mi už škola a kamaráti chýbajú.

Ema Mináriková, 3. W

ŽIVOT V IZOLÁCII – tretiaci

ONLINE VYUČOVANIE Z POHĽADU TRETIAKOV

Doma sa mi učí veľmi dobre, lebo mám viac času ako v škole. Mama mi vytlačila rozvrh (To Do List), podľa ktorého si robím domáce úlohy. Som rád, že nám naša triedna učiteľka Vierka posielala domáce úlohy, lebo inak by som sa unudil k smrti. Mávame aj online hodiny cez Zoom ako napr. prírodoveda, matematika, slovenčina a angličtina. Väčšinou si robím úlohy do obeda a po obede mám voľno. Najviac ma baví prírodoveda, lebo na hodinách robíme veľa zaujímavých pokusov. Mávame aj voliteľné hodiny, ktoré nie sú povinné napr. 3D grafika, čítanie príbehov a pokusy s tekutinami. Mňa najviac baví 3D grafika, lebo má baví práca s 3D geometrickými tvarmi. Na online vyučovaní sa snažím rovnako ako v škole, aj keď to nie je vždy jednoduché. Určite však počas hodiny nemôžeme jesť a piť, pretože by nás to zbytočne vyrušovalo. Navyše to nie je slušné, lebo keď niekto druhý rozpráva, tak by sme ho mali počúvať a nie robiť iné veci. Počas vyučovania s Vierkou sme rozdelení do troch skupín, aby sme sa toľko neprekrikovali a aby sme boli všetci vyvolaní. No vyučovanie na diaľku má aj nejaké nevýhody: nestretávam sa s mojimi spolužiakmi či kamarátmi a ani s učiteľmi, chýbajú mi iné miesta, kam sme zvykli chodiť, chýba mi bežný školský systém odmeňovania.

Adam Holák, 3. W

V súčasnej mimoriadnej situácii kvôli koronavírusu sa učíme z domu (homeschooling) a mne prebieha takto: ráno sa snažím začať tak skoro ako v škole o 8:00 a urobím si domáce úlohy. Potom mám online hodiny. Medzi online hodinami pozerám vzdelávací český program *UčíTelka*. Potom poobede si opäť robím niektoré domáce úlohy, ktoré som v ten deň dostal. A potom všetkom si pozerám prírodopisné dokumenty. Museli sme sa naučiť robiť s elektronikou, aby sme sa mohli pripojiť na on-line hodiny. A robiť v aplikácii Zoom a Teams. Výhody sú: zaviedla sa nová dobrovoľná hodina-3D grafika, učenie zaberá menej času, on-line hodiny sú zaujímavejšie. A nevýhoda je: nemáme všetky hodiny a aj niektoré moje obľúbené. Zaberá to menej času, lebo máme oveľa menej hodín a končíme skôr. Ja si myslím, že to bol dobrý nápad zaviesť on-line hodiny, lebo keď toto všetko skončí budeme vedieť všetko to, čo v tomto ročníku vedieť máme.

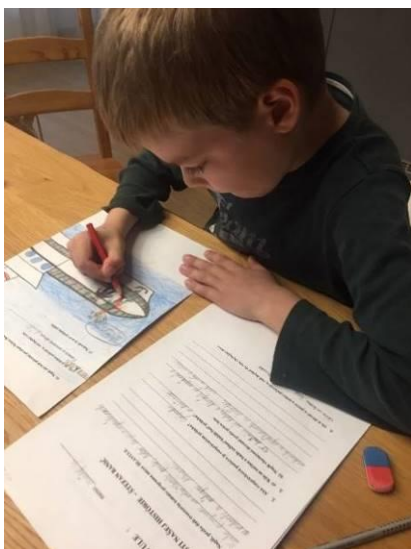
Šimon Jonašík, 3. W

Vyučovanie zvládam v pohode. V porovnaní so školou je hlavný rozdiel v tom, že na on-line vyučovaní si môžem vypnúť zvuk či video (u Vierky však musíme mať zapnutý aj obraz aj zvuk). A nikto ma nepočuje a nevidí. Čo je v škole nemožné. Trochu viacej sa mi páči on-line škola, lebo som sa naučila robiť aj s 3D grafickým programom vďaka Lukášovi. Máme častejšie tvorivé aktivity. Chýbajú mi však spolužiaci a spolužiačky, hranie a debata s nimi. Takisto mi chýbajú aj pani učiteľky a učitelia, možnosť si s nimi vysvetliť veci, ktorým nerozumiem, zasmiať sa spolu. Je toho viac, čo mi chýba. Zistila som, že byť v škole je oveľa lepšie, ako som si myslela predtým. Byť v škole je úplne úžasné! Je to vlastne dar môcť byť v škole. Chýba mi aj celá moja rodina – starí rodičia. Zatiaľ s nimi komunikujem cez *Whats'app*, *Facetime* alebo *Zoom*. Táto situácia mi prináša, že mám viac času robiť si svoje aktivity, byť s rodičmi a hrať sa so sestrou Lili. Máme viacej času na rodinu. Veľa sa hrám, tvorím a učím sa gymnastiku. Mamina vraví: „Sused má určite radosť, keď robíš tie stojky o stenu!“ Vďaka karanténe sa viac venujem sebe. V rámci tvorenia sme napríklad dedkovi a babičke spravili týždenný kalendár, v ktorom majú na každý deň nejakú úlohu na vypracovanie. Jeden deň mali zapísať svoje emócie, iný deň za čo sú vďační alebo za čo sa navzájom oceňujú. Dedko doň zatiaľ nenapísal ani čiarku! Asi chce splniť trest – 300 drepov, keď sa prvýkrát uvidíme. Teším sa na toto, ale aj všetky ostatné Zoom a neZoom stretnutia.

Sofia Peťko, 3. W

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – tretiaci

Zavreli školy a zostali sme doma. S učením cez Zoom začal Lukáš a postupne sa pridávali ďalší učitelia. Učenie cez Zoom prebieha tak, že nám učitelia spravili do programu Teams rozvrh hodín, kde máme aj na každú hodinu link na Zoom aj s časom od kedy do kedy máme hodinu. Pripojíme sa a učíme sa. Zoom je limitovaný a môžeme byť na ňom pripojení iba štyridsať minút, ale ak štyridsať minút nestačí, môžeme sa pripojiť znovu. Museli sme sa naučiť pracovať s oboma programami, aby sme sa mohli pripojiť. Mali sme aj hodiny, kde nás učili s nimi pracovať, naučili sme sa aj oveľa lepšie pracovať s počítačom, lebo veľa detí s ním nevedelo robiť. Výhoda je, že pre tých, čo to majú ďaleko, nemusia chodiť do školy a že máme viac všelijakých aktivít, ktoré sú nepovinné, aby sme sa doma tak veľmi nenudili, ale nevýhoda je, že sa nemôžeme pohrať a porozprávať, iba na začiatku vyučovania a že Vierka keď niečo sneruje, nevidí nás všetkých. Zaberá to viac času, lebo počas hodiny si môžeme písať, ale nemáme, lebo to vyrušuje. Máme aj tak veľa domácich úloh, lebo na hodine stihneme menej a máme väčšinou iba dve hodiny denne. Ale už sa veľmi teším do školy, aby sme sa konečne stretli. :)

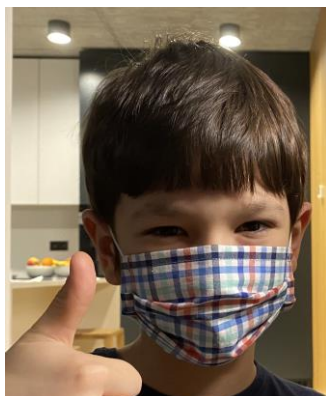
Adela Urbanová, 3. W

Počas koronavírusu chodievam v TV na RTVS 1 každú nedeľu program pre deti s názvom **Hlavule**. Je o známych slovenských osobnostiach, ktoré toho vo svojom živote veľa dokázali, napr. vynálezcovia, športovci, umelci... Vystupuje tam sprievodca Gašparko, ktorý si s nimi užije veľa zábavy. Vierka nám z toho dáva domáce úlohy. Je to fajn, zábavné a poučné. 😊

Krištof Grujbár, 3. W

CESTOVATEĽKA

*Sedela korona nemilá,
ruky si dobre nemyla.
Na konári číhala,
a popri tom si čítala.
Kde by sa mi dobre žilo?
V Číne, v Rusku, v Taliansku...?
Či snáď na tom Slovensku?
Rozhodla sa nakoniec,
zemeguľu obletieť.
Rozprestrela krídla, smelá
zoskočila z netopiera.*

*Ale my ju nechceme,
ruky si dobre myjeme,
rúška nosíme a nakaziť sa nedáme.
Všetci sme sa zjednotili
a koronu skoro už porazili.
Spoločne sa snažíme,
k víťazstvu sa bližíme.
Bude z toho veľký šok,
keď pokračovať bude školský rok.*

Alex Kšiňan s maminou, 3. W

ŽIVOT V IZOLÁCII – tretiaci

CHYSTALI SME NA VEĽKÚ NOC

Vierka nám dala úlohu, aby sme napísali, aké sme pripravovali na Veľkú noc obľúbené jedlo alebo čo dobré sme upiekli. S maminami samozrejme. Bolo to celkom zábavné a niečo sme sa zase naučili. Mali sme poslať recept a fotodokumentáciu. Vyskúšajte aj vy.

BEZLEPKOVÉ MEDOVNÍČKY

Potrebuje: 275 g bezlepková múka (Prommix UNI), 150 g práškový cukor, 50 g rozpustené maslo, 2 ks vajce, 2 PL med, 1 KL sóda bikarbóna, ½ KL mletá škorica, ¼ KL mleté klinčeky, Na potretie – 1 ks vajce, Na zdobenie – 1 ks bielok, 200 g práškový cukor

Postup: Múku a cukor preosejeme, pridáme sódu bikarbónu, mletú škoricu a klinčeky. Pridáme vajíčka, med a rozpustené maslo. Ručne vypracujeme cesto. Cesto zabalíme do mikroténového vrečka a odložíme do chladničky pokojne aj na 2-3 dni. Odležané cesto vyvaľkáme na hrúbku 0,5 cm a vykrajujeme. Vykrojené tvary uložíme na plech, ktorý je vyložený papierom na pečenie. Pečieme vo vyhriatej rúre pri teplote 180 stupňov Celzia do ružova. Hneď ako medovníčky vyberieme z rúry, ich povrch potrieme rozšľahaným vajítkom. Po vychladnutí môžeme medovníčky ozdobiť bielkovou polevou.

Poleva: Preosiaty práškový cukor postupne pridáme do bielka a vypracujeme bielu snehovú hmotu. Bielkovú hmotu nešľaháme. Ak je príliš hustá, pridáme pár kvapiek citrónu. Polevu dáme do igelitového vrečka, urobíme malú dierku v rožteku a zdobíme.

Krištof Grujbar, 3. W

PEČENIE PLETENIEK

Pred Veľkou nocou sme piekli pletenky. Pletenky boli slané, ako z obchodu. Podľa mňa sa nám veľmi vydarili. Keď sa pletenky dopiekli, dali sme si výbornú večeru. Toto je obrázok našich pleteniek.

A tu je postup:

1. Pripravili sme si najprv prísady: 500g hladká múka, soľ, 80ml olej, 2 vajcia, 1 kocka droždie, 250ml vlažná voda, ½ ČL kryštálový cukor, chia semenka.
2. Pripravili sme si kvások, potom sme dali do misy múku, soľ, vodu, 1 vajce, olej a ten kvások a zapli sme Kitchen Aid (kuchynský robot) na vypracovanie cesta.

ŽIVOT V IZOLÁCII – tretiaci

3. Cesto sme nechali vykysnúť.
4. Keď cesto vykyslo, vybrali sme ho z misy a rozdelili na 8 častí.
5. Každú časť sme ešte rozdelili na 3 časti a tie sme vyšúľali na dlhé valčeky. Potom sme začali zapleť, až kým nevznikol pekný vrkoč.
6. Keď sme mali zapletené všetky pletenky, potreli sme ich vajíčkomi a posypali chia semenkami. Dajú sa posypať aj rascou alebo makom, ale my sme mali doma chia semenka.
7. Pletenky sme dali piecť do vyhriatej trúby na 200 stupňov °C na 15 minút.

Isabella Kucharik, 3. W

JAHŇACIE REBIERKA SO ZEMIAKOVÝM PYRÉ

POTREBUJEME: 6 zemiakov, smotana na šľahanie, maslo, 1kg rebierok, provensalské korenie, olivový olej, slanina

ZEMIAKOVÉ PYRÉ

Ošúpala som si šesť zemiakov. Zemiaky som nakrájala a dala do vody. Vodu so zemiakmi som osolila a dala variť. Keď boli zemiaky uvarené vyliala som z nich vodu. Do zemiakov som potom pridala maslo a smotanu. Zmes som pomixovala mixérom. Pyrė bolo hotové.

REBIERKA

Umyla som si rebierka. Potom som ich okorenila provensalským korením. Rebierka som potrela olejom a dala piecť pri teplote 170 stupňov °C 50min. Pod rebierka som uložila slaninku. Podávam s ľadovým šalátom.

Dorota Miklášová, 3. W

Recept na koláč „LAURA“

Cesto: Polohrubá múka 1 hrnček, kryštálový cukor 1 hrnček, škoricový cukor 1 balíček, prášok do pečiva 1 balíček, 12 vajíčok.

Plnka, ozdoby: maslo 500 g, práškový cukor 300 g, čokoláda na varenie 60g, čokoládová poleva 2 balíčky, lentilky 2 balíčky, kvietkované ozdoby 1 balíček. Servírovanie: šľahačka, čokoládový topping 20 ml.

ŽIVOT V IZOLÁCII – tretiaci

1. Pripravíme si suroviny a začneme hriať rúru na 220°C
2. Oddelíme bielka od žĺtkov
3. Zmiešame v miske múku, cukor, prášok do pečiva a škoricový cukor
4. Vyšľaháme penu z vaječných bielkov a kryštálového cukru
5. Do vyšľahanej peny postupne pridávame suché prísady z misky, stále pomaly miešame
6. Pekáče na tortu nasprejujeme olejom a vysypeme múkou
7. Pripravené cesto nalejeme do pekáčov
8. Pekáče s cestom dáme do vopred vyhriatej rúry a pečieme 20 min na 220°C
9. Urobíme čokoládovú plnku: mixérom vymiešame maslo s práškovým cukrom do peny a pridáme roztopenú čokoládu
10. Upečené cesto vodorovne rozrežeme nitkou na polovicu a natrieme ich plnkou
11. Spojíme horné a dolné časti torty zvyškom plnky a natrieme ňou aj kraje torty
12. Roztopíme si čokoládovú polevu a vrch natrieme polevou. Na vrch dáme ozdoby a lentiľky do vzoru
13. Keď budeme servírovať koláč, tak pridáme šľahačku a polejeme to toppingom

Laura Sofia Kraner, 3. W

Sofi Koláč s mrveničkou

1.	2.	3.	4.	5.
<p>Rozkvas dáme do misy, pridáme 30g mlieky, 10g olej, 2 PL syr, 10g cukru, 5ml mlieka, 10ml oleja a 10g soli. Všetchno poriadne vymiešame. Bud mixérom, alebo kováčko rukami.</p> <p>Kvások</p> <p>zmiešame ingrediencie</p>	<p>Vynikne cesto. Prikryjeme fóvou a dáme na 2h na kysnutie.</p> <p>vypracované cesto</p>	<p>Cesto vyvalkáme a poukladáme naň marhule. Cesto rozkryjeme a dáme na kysnutie.</p> <p>poukladané marhule</p>	<p>Počas čakania pripravíme mrveničku. Odhrýžeme 3x3cm masla, pridáme 3 PL polokruhovej múky a 2 PL práškového cukru. Spojíme pa vyhoru a vytvárame mrveničku. Mrveničku posypeme na koláč.</p> <p>suroviny na mrveničku</p>	<p>Koláč upečieme v rúre na 200°C približne 35 min.</p> <p>Dobrá chuť!</p> <p>Veselú Veľkú noc!</p>

Sofia Peťko, 3. W

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – štvrtáci

AKO TRÁVIME DNI POČAS MIMORIADNEHO VOĽNA

Rozmýšľal som nad tým, aké by to bolo super, keby sme mali rodinný dom so záhradou. Mamina povedala, že to by sme potom pravdepodobne museli bývať mimo Bratislavy a ona taxikára robiť nebude. Preto bývame skoro v centre Bratislavy. Zistil som, že aj veľký balkón je super. Aj tam sa môžem hrať a tiež pestovať rastlinky na prírodovedu. Robím si prales, ako kázal Lukáš. Budeme mať pralesy dva, pretože sa ku mne pridala aj môj starší brat. Čo sa dá ešte robiť v byte? Spravili sme si s maminou a bratom *pyžamový kinovečer*. Robievali sme to už aj predtým, no teraz som sa na to opäť tešil. Dávali v televízii *rozprávku Spievaj!* a *film Obyčajná tvár*. Oba filmy sa mi naozaj veľmi páčili. Hrali sme aj spoločenské hry. Najradšej mám *Dixit*. Veľa sa pritom nasmejeme. Keď cestujeme autom, hráme sa *Meno, mesto, zvierka, vec*. To by ste sa čudovali, čo všetko môže byť zvierka. Napríklad zvierka na „i“ môže byť „iBobor“. Postupne sme začali chodiť aj von. Hlavne do lesa, aby sme tam boli sami. Raz sme prešli 15 km, lebo sme chceli vidieť trosky lietadla, ktoré havarovalo v roku 1966 na Sakrakopci nad Račou. Málokto o tom mieste vie, no bol to výlet skoro na celý deň. Boli sme jazdiť aj na kolobežkách. To robíme radi. Púšťali sme si autá na diaľkovú pri Danubiane, vetrone v ružinovskom parku a konečne sme si priviezli po dvoch mesiacoch od starých rodičov do Bratislavy bicykle. Ešte som zabudol, veľmi veľa som sa učil a tiež som hral rôzne online hry so spolužiakom Mat'om a Vikim.

Šimon Sondej, 4. T

Ráno, keď vstanem, pozriem si telku a potom sa idem naraňajkovať. Celé doobedie sa učím. Časť sa učím cez Zoom a časť sa učím sám. Keď sa učím sám, väčšinou si robím domáce úlohy. Málokedy chodím na vyučovanie neskoro. Po vyučovaní ideme obedovať. Po obede odpočívam. Buď si pozriem televíziu alebo si čítam. Niekedy si aj ľahnem a nič nerobím. Od minulého týždňa chodím po odpočinku s kamarátmi von. Vrátim sa až na večeru. Večer rád počúvam hudbu a pri tom si čítam. Keď si dočítam, tak idem spať.

Lukáš Paľa, 4. T

Ráno vstávam asi o 7,00 a pripravujeme raňajky, naraňajkujeme sa. Ak mi začína vyučovanie o 8:00, ani to veľmi nestíham. Keď mi skončia hodiny, urobím si domáce úlohy a zopakujem si učivo alebo si spravím monitor. Keď sa naobedujeme, väčšinou ideme na chatu do Harmónie. Tam vlastne ideme skoro každý deň. Je to tam fajn, ale nebaví ma, že stále robíme to isté. Moja mama a brat hrajú bedminton a ja skáčem na trampolíne

alebo si čítam. Večer si dáme večeru a s mojím bratom pozeráme *Simpsonovcov*. Potom si spolu pozrieme nejaký film, a to je všetko. Ale víkendy sú lepšie. Chodíme na bicyklové výlety. Nebaví ma to, že sa s nikým nemôžem veľmi rozprávať, ale dá sa to.

Barbora Kusá, 4. T

Mali by sme byť doma a nechodiť von, ale my ideme na prechádzky a aj sa niekedy stretávame s kamarátmi. Doma je dosť nuda a veľmi ma to nebaví, hrozne sa nudím. Keď ideme von alebo do obchodu, mali by sme mať rúško a rukavice, čo dúfam, že všetci dodržiavajú. Cez takýto výnimočný stav ľudia nezarábajú, a stále musia jesť a piť a dodržiavať hygienické podmienky. Niektorí si myslia, že karanténa sa čoskoro skončí a niektorí si myslia, že možno aj v decembri. Ja si myslím, že sa skrátia letné prázdniny.

Veronika Pintérová, 4. T

No, jednoduchá odpoveď, upratujeme a pracujeme v záhrade. Máme za sebou už pivnicu s betónovými sudmi na víno, debničky na zeleninu (vyvýšené záhony) a pracujeme na kátrach. Debničky sme robili takto: Najprv sme očistili dosky od prachu. Potom sme ich narezali na rôzne dĺžky 80 a 120cm. Ešte sme ich natreli *belinkou*, aby dlhšie vydržali. Mali špeciálne žliabky vďaka, ktorým sa dali dať do seba. Nakoniec sme ich zoskrutkovali. Už v nich rastú rastlinky, ktoré sme zasadili. Podľa nápisu na stene sme zistili, že betónové sudy boli vyrobené v roku 1939. Do sudov sme najprv vliezli. Sú veľmi veľké, jeden mal objem až 5 000 litrov. Potom sme ich vystriekali vodou a umyli kefami. Keď sme striekali vodu, bol tam veľký vietor a, samozrejme, všetko sa tam ozývalo. Bola to zábava. Ešte sme natierali dvierka na povalu. Na povale bolo čelo starodávnej posteľe. Natierali sme ich hnedou antikoróznou farbou (Alkyton, možno niekto pozná). Najprv sme ich dali dolu a obrátili, aby sme mohli všetky časti zospodu natrieť. Nechali sme ich vyschnúť, obrátili a donatierali. Nakoniec sme ich dali na miesto. A ako som hovoril, pracujeme na kátrach. *Kátra sú dvierka medzi predným a zadným dvorom*. Zabraňovali sliepkam dostať sa na predný dvor, aby tam neozobávali kvety. Opravovali sme ich takto: najprv sme dali dolu pletivo a vyšmirgľovali konštrukciu. Pôvodne sme tam chceli dať odstraňovač starých náterov, ale bolo by to veľmi neekologické. Ešte sme dali nové nenafarbené a pozinkované pletivo. Ešte je tu veľa práce.

Jakub Štěpánek, 4. T

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – štvrtáci

VÝHODY A NEVÝHODY ONLINE VYUČOVANIA OČAMI ŠTVRTÁKOV

Samozrejme, že online vyučovanie má veľa nevýhod, napr. učitelia nevedia ustriechnuť, či všetci pracujú a niektorí potom vôbec nepracujú. Nie je to učiteľov problém, veď sa nedá všetkých kontrolovať na online hodine, kde sa vidíme len minimálne. Najviac nás to postihlo, keď sa na blokovom vyučovaní zhodnocoval priemer celej triedy a zopár detí dostalo zlé hodnotenie vinou iných. Ďalšou nevýhodou je, že niektorí žiaci ešte nezvládli prechod na aplikáciu Microsoft Teams a triedu to brzdí. Nikdy sme predsa nemuseli pracovať takýmto spôsobom a trvá nám dlho, kým si zvykneme. Taktiež veľa času trávime pri počítačoch, čo nie je zdravé. Všetko to má však aj zopár výhod. Keby sme neboli toľko pracovali s počítačmi, nikdy by nevznikla hodina s Lukášom, na ktorej sa učíme pracovať s **grafickým programom Blender**. Počas bežného vyučovania sa mi občas stávalo, že som mal zmätok v úlohách. Teraz sa mi to už nestane, lebo mám všetky úlohy na jednom mieste. Páči sa mi, že celkovo máme menej hodín a dokážeme na nich prebrať rovnako veľa učiva. O čas s kamarátmi ma to neoberie, keďže sa môžeme spojiť cez Teams. Síce to nie je ako reálne stretnutie, ale myslím, že to počas krízy stačí. Výhodou je aj to, že vďaka tomuto systému som sa naučil lepšie pracovať na počítači.

Andrej Dallos, 4. T

Môj názor na online vyučovanie je taký, že má svoje plusy aj mínusy. Myslím si, že to nie je zdravé, pretože si ničíme oči počas pozerania do obrazoviek. Asi sa naučíme menej ako za normálnych okolností, lebo sa rozptyľujeme a môžeme z hodiny odísť, kedy sa nám zachce. Môžeme počas hodín jesť aj piť, ale je to lepšie, ako keby sme boli doma a nič nerobili. Ale má to aj výhody – nemusím skoro ráno vstávať a ušetriť čas, ktorý by som strávil cestou do školy. Nemusím sa prezliekať z pyžama.

Alan Koronthály, 4. T

Výhody online vyučovania sú, že som sa naučil viac pracovať s počítačom, naučil som sa ovládať nové aplikácie **ZOOM, Microsoft Teams a Blender**, naučil som sa on-line sledovať rozvrh, záleží mi na tom, aby som sa včas prihlasoval na hodiny, viac a lepšie si plánujem čas. On-line vyučovanie je mojou zodpovednosťou, viac som sa osamostatnil, môžem si po hodine pozrieť na Googl-i informácie k učivu, mám viac času, môžem sledovať aktuálne informácie a udalosti ako aj veci, ktoré ma zaujímajú. Veľmi sa teším, že online máme nielen vyučovacie hodiny, ale s Lukášom môžeme aj on-line hrať hry, cestovať a spoznávať svet, riešiť 3D grafiku, so Zuzkou máme kreatívne práce a zabávame sa.

Ondrej Margoč, 4. T

Mne sa na online vyučovaní páči to, že môžeme mať školu aj doma a nemusíme chodiť do školy a môžeme sa rozprávať s kamarátmi v pohodlí domova a mať viac času pre rodinu a pre seba. Taktiež si môžeme **čtovať** a volať si. Nevýhoda je, že keď máme riešiť nejakú úlohu, niektorí sa vypnú a neriešia ju s nami. Niektorí nedávajú na hodinách pozor a hrajú sa tam buď na mobile, tablete alebo na počítači. A ešte veľká škoda je, že sa nemôžeme stretnúť so spolužiakmi a nemôžeme sa hrať, športovať a ani sa normálne baviť.

Damián Kočan, 4. T

Výhoda je, že ráno môžem dlhšie spať a byť počas dňa dlhšie vonku na čerstvom vzduchu. Výhoda je aj, že keď sa teraz nemôžeme stretávať, môžeme sa aspoň vidieť cez obrazovku s kamarátmi. Nevýhody sú, že keď máme niekedy vyučovanie na obed, tak nemôžeme obedovať s rodinou. Nevýhoda je, že za jednu hodinu musíme prebrať jedno učivo. Ale ja to chápem, lebo keby sme preberali učivo ako v škole, tak by sme ho vôbec nestihli prebrať celé.

Alica Vanková 4. T

ŽIVOT V IZOLÁCII – štvrtáci

Online vyučovanie má veľa výhod:

1. Nemusíme až tak skoro vstávať.
2. Môžeme byť aj v pyžame.
3. Nemusíme cestovať do školy.
4. Aj keby bol niekto chorý, tak sa môže zúčastniť.
5. Môžeme pri tom aj jesť.
6. Nemáme ranný stres.
7. Máme menej hodín denne.
8. Nemáme písomky.
9. Nemáme ani skupinové projekty.
10. Cez prestávky môžeme ísť na záhradu alebo von.

Online vyučovanie má aj nevýhody:

1. Nevidíme sa naživo.
2. Nedá sa vyrušovať.
3. Nemôžeme sa cez prestávku rozprávať.
4. Nie všetci sa sústredia.
5. Môže tam byť slabá disciplína.
6. Je tam slabá spätná väzba.
7. Môžu nastať technické problémy.
8. Niektoré deti nemajú na to vhodné podmienky.
9. Ničíme si oči pozeraním do počítača.
10. Môžeme chatovať a niekto tam môže písať aj hlúposti.

Christian Pašmík, 4. T

NAŠE AKTIVITY

Počas tohto obdobia sa väčšina z nás nudí. Preto si pre nás Zuzka pripravila poobedné aktivity. Jednou z nich bolo aj robenie jednoduchého čokoládového koláča v mikrovlnke. Potrebujeme na to iba ingrediencie, ktoré má doma každý. Potrebujeme:

- čajovú lyžičku mletej škorice,
- polievkovú lyžicu medu a tiež kakaa v prášku,
- čajovú lyžičku prášku do pečiva,
- polievkovú lyžicu arašidového masla, alebo oleja,
- jedno vajce, hrnček a vidličku na miešanie.

Postup: Dáme do hrnčeka med, vajce a kakao a poriadne to premiešame. Ďalej pridáme škoricu a olej. Znova to premiešame. Nakoniec pridáme prášok do pečiva a miešame, až kým sa nám to všetko nespojí. Keď máme všetko zamiešané, zmes v hrnčeku dáme do mikrovlnky na 2 minúty. Po dvoch minútach hotový koláčik vyklopíme na tanierik a môžeme si ho ozdobiť džemom, strúhaným kokosom, práškovým cukrom alebo inak. Potom si zoberieme vidličku, alebo lyžičku a môžeme jesť. Dobrú chuť!

Mia Macháčková, 4. T

V Apríli sme na online hodine so Zuzkou vyrábali zajačika z ponožky, ktorú už nebudeme potrebovať. Nasypali sme do ponožky pohár ryže a zaviazali sme v strede ponožky gumičku, aby sme oddelili hlavu od tela. Potom sme vrch ponožky rozstihli na dve časti, aby vznikli zajačikovi uši. Z chumáčikov vaty sme urobili zajačikovi labky, líčka aj nos. Nos som si fixkou namaľoval na červeno. Aj uši sme mu namaľovali a zajačik bol na svete. Veľmi som sa mu potešil a mám ho na poličke.

Alan Koronthály, 4. T

Dňa 23. 4. – vo štvrtok 27. 4. – v pondelok sme mali blokované vyučovanie. Téma vyučovania bola: **Podarí sa ti nájsť poklad kráľa Mateja?** Najprv sme sa rozdelili do skupín po 5-6 žiakov. Vyučovanie pozostávalo z niekoľkých úloh. V prvej úlohe každá skupina dostala zadané miesto: lúka, ihličnatý les, pole a listnatý les. Moja skupina mala pole a mali sme úlohu vytvoriť ekosystém nášho územia. Keď skupiny dokončili svoje ekosystémy, z každej skupiny sa vybral jeden žiak a ich úlohou bolo spojiť všetky oblasti. Ostatní zatiaľ riešili druhú úlohu. Pomocou básne sme prišli na to, v ktorej časti Slovenska máme hľadať poklad. Vo štvrtok sa nám podarilo ešte zistiť, že po poklad sa musíme vydať do opevneného kláštora Bzovík. Zvyšné úlohy sme si museli nechať na pondelok. V pondelok nás čakala hádanka, aby sme vedeli, do ktorej veže ísť po poklad. Na vypracovanie úloh sme využívali znalosti všetkých predmetov. Všetky úlohy sme vyriešili správne a nakoniec nás čakal kvíz, podľa ktorého sa malo rozhodnúť, koľko z pokladu unesieme. Kvíz robil každý samostatne, nakoniec sa spočítali body a Lukáš určil, koľko percent z pokladu si zaslúžime. Odniesli sme si krásnych 80%.

Richard Zaťko, 4. T

ŽIVOT V IZOLÁCIÍ – štvrtáci

Na hodine online prírodovedy sme dostali od Lukáša zadanie na prírodovedný projekt: **Mikroekosystém**. Zobrala som si misku približne 30x20 cm a vystlala som ju hrubou vrstvou vaty. Na kraji som urobila z vaty kopec, na druhej strane v jednom rohu som použila usušené struky z fazule, aby časť misky bola v tieni. Na vatu som nasypala semiačka: šošovica hnedá, reďkovka červená, kôpor voňavý, hrach dreňový, wistéria violacea a žerucha dánska. **Foto. č. 1.** Pozorovala som od 31. marca do 9. mája rast všetkých semiačok, vzhľadom na druh a miesto.

Misku som celý čas usilovne polievala. Začiatkom mája nám Lukáš zadal skutočný ekosystém. Ja som dostala **močiare Everglades**. Musela som si naštudovať, aké rastliny a zvieratá sa nachádzajú v Everglades. Vymysleli sme ekologickú katastrofu. V mojom projekte došlo k havárii chemickej továrne, pri ktorej došlo k úniku solí. (Poliala som 1/4 misky slanou vodou). Lukáš ma vymenoval hlavnou manažérkou krízového štábu, ktorý rieši ekologickú katastrofu. **Fotka č. 2.** Sledovala som dopady ekologickej katastrofy a navrhovala opatrenia. Každý deň od začiatku projektu som robila fotky z rovnakého miesta. Projekt ma veľmi bavil.

Alica Vanková, 4. T

NAŠIM ŠTVRTÁKOM NA ROZLÚČKU

Vždy, keď sa lúčim s triedou, je v tom veľa nostalgie. Snažím sa uzatvoriť triednu kapitolu, povedať a urobiť všetko, aby v nás zostal pocit, že sme mali šťastie byť spolu, niečo sa naučiť, zažiť, zapamätať si. Posledné písomky, posledné stretnutia rodičov, posledné výlety... Aj keď som mala každú triedu rada a každá bola v niečom výnimočná, posledné mesiace školského roka mi pomohli vyrovnať sa so smútkom, ktorý toto obdobie sprevádza. Tento rok je všetko inak. Tešila som sa na každú hodinu, keď uvidím tváričky mojich žiakov. V online vyučovaní mi pripomínajú včielky v úľoch. Milí a pracovití. Občas sa stalo, že ste učili vy mňa. Aj keď sa nie každému rovnako chcelo, boli ste veľmi šikovní a vnímaví. Ako v učení, tak vo vytváraní vzťahov nielen voči mne, ale aj k sebe navzájom. Myslím, že ste výborný kolektív, v ktorom je každý z vás niečím zaujímavý. Nezabúdajte na česťnosť a toleranciu, pomáhajte si a každý sa usilujte pracovať čo najlepšie. To, ako sa vám bude naďalej v škole páčiť, záleží najmä od vás.

Anika, tr. učiteľka 4. T

Keď som na konci tretieho ročníka prišla do vášho kolektívu, bola som plná očakávania a otázok. Zaujímalo ma, akí budete, či si k sebe nájdeme cestu, či sa rýchlo skamarátíme ☺. Od začiatku ste ma prekvapovali svojou šikovnosťou, zvedavosťou a túžbou po nových vedomostiach. Okrem vašich múdrych hláv ma ešte väčšmi udivovalo, akí ste vnímaví a citliví. Spoločne zdieľate radosti aj trápenia jeden druhého. Vždy budem s úsmevom spomínať na to, ako sme spoločne prvýkrát nacvičovali predstavenie na Supertriedu. Bola to veľká skúška pre vás, aj pre mňa. Vaša spolupráca a snaha sa odzrkadlila na úžasných výkonoch a najväčšou odmenou bolo vidieť vašu úprimnú radosť z dobre odvedenej práce. Keď sa do niečoho pustíte, ste bojovníci a nevzdávate sa, ani keď všetko nejde hneď podľa vašich predstáv. Prajem vám, aby sa vám vo veľkej škole páčilo, aby ste nadobudli nové vedomosti a zážitky a v neposlednom rade, aby ste spoločne ťahali za jeden povraz, ako správny tím.

Zuzka, asistentka 4. T

*Anika a Zuzka poslali príspevky v máji, kedy ešte nebolo isté, kedy nastúpime do školy.

POKEC SO ŠTVRTÁKMI

Ak by si sa mohol/mohla rozhodnúť, aký predmet by si pridal/-a do rozvrhu na 1. stupeň?

Matej B.: Pridal by som predmet, v ktorom sa programuje LEGO, kvôli tomu, že mám rád LEGO a aj programovanie.

Andrej D.: Je ťažké sa rozhodnúť, ale povedal by som, že asi telesnú výchovu. Síce ja nie som zrovna športový typ, ale musím povedať, že jedna hodina telesnej plus to korčuľovanie je hodne málo pre každého. Telesná je pohyb, ktorý všetci potrebujeme a je to celkom zábava. Je to asi najzdravší predmet a ja som za to, aby sa podporovalo zdravie všetkých žiakov nielen na prvom stupni, ale na celej škole.

Oliver H.: Ja by som pridal chémiu, lebo sa teším, že tam budeme robiť veľa pokusov.

Simon F.: Ja by som pridal predmet šport, lebo šport ma baví a aj sa pri ňom zabavím so spolužiakmi.

Alan K.: Ja by som pridal na hodinu ekológie. Žiaci by sa naučili lepšie chrániť prírodu, separovať odpad, neplytvať vodou atď. Podľa mňa väčšina dnešných detí sa nespráva k prírode tak, ako by mala. Mali by sa naučiť, čo životnému prostrediu škodí a čo prospieva a ako prírode pomôcť.

Damián K.: Ja by som pridal viac telesnej výchovy lebo pohyb je veľmi dôležitý a keď niekto bude celý život za počítačom, či už pracovať alebo sa hrať, tak nebude obratný, zdravý a športu schopný.

Barbora K.: Pridala by som nemčinu, pretože mám rada cudzie jazyky.

Mia M.: Pridala by som predmet prírodoveda – práca v laboratóriu, lebo ma baví robiť rôzne pokusy. Je to podľa mňa zaujímavý predmet, na ktorom sa veľa naučíme a niečo si aj sami vyskúšame.

Ondrej M.: Ja by som určite pridal 3D grafiku, lebo Blender je veľmi zaujímavá aplikácia, v ktorej vieme vytvárať 3D veci a meniť uhly pohľadu.

Lukáš P.: Pridal by som chémiu, lebo je zaujímavé a aj zábavné robiť rôzne pokusy a myslím, že nie som jediný, kto si to myslí.

Christian P.: Ja by som pridal fyziku, lebo mám rád pokusy a fyzika sa nám v živote veľmi hodí.

Hana P.: Ja by som na prvý stupeň pridal chémiu alebo fyziku. Podľa mňa by to mohla byť sranda.

Patrik R.: Pridal by som viac športovejší predmet, napríklad atletiku.

Kristián Z.: Ja by som pridal voľnú hodinu. Žiaci by si mohli oddýchnuť a urobiť si úlohy na ďalšie hodiny.

Richard Z.: Podľa mňa je na prvom stupni dosť predmetov. Nenašiel som nič, čo by mi chýbalo, takže nechcem pridať žiaden predmet.

Isabella V.: Mne by sa na prvom stupni páčila chémia. Je zaujímavá a podľa mňa by bavila aj iné deti. Hlavne by ma bavili pokusy, aj keď sú niekedy nebezpečné, a preto by sme si museli dávať pozor.

Jakub Š.: Myslím si, že všetkých predmetov a krúžkov je dosť.

Alica V.: Ja by som pridal prechádzky v prírode a ako sa zachrániť v divočine. Myslím to tak, že by si vždy na prechádzke deti vyskúšali jeden prípad, čo by sa stal spolužiakovi, aby mu vedeli pomôcť. Napríklad, že by si niekto akože zlomil nohu a ostatní by sa mu z prírodných materiálov snažili vyrobiť nosidlo alebo dlahu. Podľa mňa by sa tým deti naučili ako pomôcť človeku v núdzi. Pridala by som ešte jazdenie na koňoch, lebo mám veľmi rada kone a rada by som na nich chcela jazdiť aj profesionálne.

Viktor L.: Páčilo by sa mi, ak by sme sa učili vytvárať webové stránky. Vedeli by sme si vytvoriť a spravovať vlastnú stránku. Mohli by sme na nej zverejňovať svoje príspevky a nápady.

Veronika M.: Na 1. stupeň by som pridal chémiu, lebo je zábavná, hlavne pri pokusoch. Viac sa naučím a je veľmi zaujímavá chemickými reakciami.

David Š.: Ja by som rád pridal nie predmet, ale krúžok. Bol by to taký krúžok, na ktorom by sme mali Lego a lego-motorčeky. A mohol by som si postaviť robota na diaľkové ovládanie.

Hana Č.: Pridala by som krúžok tanca.

Veronika P.: Ja by som asi pridal "ľahkú" chémiu alebo fyziku, lebo by to bola prírodoveda. Podľa experimentov by sa žiaci potom naučili nové veci. Možno aj logické myslenie, tam by sme robili logické hádanky a malé testy.

Marína G.: Pre mňa by bola zaujímavá chémia, pretože mám rada pokusy.

ŽIVOT V IZOLÁCII – štvrtáci

NAPÍSALI NÁM RODIČIA

Pre mňa ako rodiča bolo príjemné, že naša škola relatívne rýchlo a bez väčších problémov nabehla na systém online vyučovania. Za výhodu považujem najmä ľudský kontakt s učiteľom/učiteľkou a deťmi, a to že sa mohli naživo (aj keď len online) vidieť je určite veľkou výhodou. Viem, že mnohé školy na takýto systém vôbec nenabehli, ale deti, resp. v mladších ročníkoch rodičia dostávali len zadania, čo a ako majú s deťmi prebrať a posielat' úlohy. Keďže sa aj profesijne venujem vzdelávaniu, veľmi oceňujem snahu všetkých učiteľiek a učiteľov, o ľudský kontakt s deťmi a tiež to, ako deti súčasne, pre všetkých náročnú situáciu, zvládajú. Medzi nevýhody určite patrí to, že nie každý musí mať nutne doma funkčný PC pre každého člena rodiny (kombinovať online vyučovanie s homeofficem – viac počítačov), čo asi nebol problém v našej škole, ale v mnohých iných určite áno. Medzi ďalšie nevýhody patrí to, že nie každé dieťa sa vie presadiť v online priestore a zvládať jeho vymoženosti tak ako bežne. Online svet má mnohé úskalia – je to kvalita spojenia, čo vie často znemožniť alebo minimálne hodne znížiť kvalitu hodiny, ďalej fakt, že nie všetci sú rovnako PC zdatní. Aj výskumy potvrdili, že online hodiny sú náročnejšie ako živé vyučovacie hodiny a berú nám množstvo energie, ako aj celkovo prežívanie tejto krízy. Tým chcem len uzavrieť, že si vážim, ako sa SZŠ Bajkalská k tejto situácii postavila a prístup učiteľov, ktorý bol nad rámec bežných povinností, veľmi oceňujem.

Zuzana Čáčová, mama Hany, 4. T

Vzhľadom na povinnú domácu výučbu detí, online vyučovanie vítam. Mechanické spracovávanie domácich úloh je určite zložitejšie, ako keď zadaná úloha vyplynie z hodiny s pedagógom. Myslím, že keď začalo online vyučovanie, deti pochopili, že naozaj nie sú prázdniny. V začiatkoch sme si veľmi pochvalovali aj poobedné aktivity so Zuzkou, hlavne tie, kde sa niečo vyrábalo alebo maľovalo. Momentálne už tieto aktivity nevyužívame, keďže

začali tréningy a v tom čase už Riško nie je doma. Čo sa týka počtu hodín, myslím, že dané množstvo bolo zvolené akurát, miestami až príliš veľa voľného času. Samozrejme je potrebná pri niektorých úlohách naša asistencia, ale napriek tomu som prekvapená ako sa naučili za ten čas v škole pracovať. Sme povďační za trpezlivosť pri zabehnutí vyučovania a vážime si, že takto rýchlo bolo toto vyučovanie spozajznené.

Ingrid Zaf'ková, Richardova mama, 4. T

Pandémia nového koronavírusu nás všetkých zastihla nepripravených, či už učiteľov, rodičov ale aj samotné deti. Školy sa museli popasovať so zavedením online vyučovania, rodičom pribudlo množstvo povinností a deťom, ktoré sa najskôr potešili z extra „prázdnin“, postupne začali chýbať kamaráti a krúžky. Naša škola sa však tejto novej výzvy chopila bravúrne; pomerne rýchlo zaviedla online vyučovanie prostredníctvom videokonferencií. Vyučovanie prebieha v reálnom a pevne stanovenom čase, je interaktívne, kreatívne a deti nie sú zahlcované množstvom domácich úloh, čo ocenia asi hlavne rodičia pracujúci z domu. Učitelia si dávajú veľmi záležať a okrem klasických vyučovacích hodín, vyplňajú deťom čas aj mimoškolskými aktivitami (varenie, maľovanie, 3D-grafika, dračko). Toto všetko je však možné len vtedy, ak deti ako aj učitelia majú doma potrebné technické vybavenie, čo v mnohých domácnostiach nie je samozrejmosťou. Myslím, že deti sa počas tejto krízy naučili, že počítače nie sú len na hranie, ale naučili sa s nimi trochu lepšie pracovať (napr. ovládať program MS-Teams). Bolo by dobré, aby sa tieto zručnosti rozvíjali aj v budúcnosti. Počítač sa stal na chvíľu jediným zdrojom kontaktu so spolužiakmi. Ale keďže porozprávať sa s učiteľmi a kamošmi offline, zahrať sa nejakú hru alebo len tak si zakopať na školskom dvore je určite väčšia zábava, myslím, že sa deti už tešia, keď sa budú môcť všetci skôr či neskôr zasa stretnúť.

Lenka Filipoiu, mama Simona, 4. T

FOTOGALÉRIA – lúčime sa so štvrtákmi

FOTOGALÉRIA – lúčime sa so štvrtákmi

FOTOGALÉRIA – lúčime sa so štvrtákmi

OSLAVUJEME 10. NARODENINY

Číítajte Mraveniskóóó...

Číítajte Mraveniskóóó...

Číítajte Mraveniskóóó...